

CĂTRE

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOMNULE PREȘEDINTE,

SUBSEMNAȚII:

GHIȚĂ DANIEL FLORIN (...),

În contradictoriu cu:

GUVERNUL ROMÂNIEI, prin **Prim Ministru** și prin reprezentantul în fața instanțelor Judecătorești – **Secretariatul General al Guvernului**, cu sediul în București, Palatul Piața Victoriei nr. 1, sector 1 Tel: 40-21-314 34 00/40-21-319 15 64, e-mail: drp@gov.ro,

În temeiul art. 8 din Leg. 554/2004, forumăm prezenta:

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

Prin care cu deosebit respect solicităm onoratei Curți de Apel ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună:

- Anularea HOTĂRÂRII DE GUVERN nr. 1183/09.11.2021, publicate în Monitorul Oficial nr. 1070 din 08.11.2021, privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României, începând cu data de 10 octombrie 2021, inclusiv anularea ANEXELOR:
- ANEXA 1, PRIVIND MĂSURI PENTRU CREȘTEREA CAPACITĂȚII DE RĂSPUNS,
- ANEXA 2, MĂSURI PENTRU ASIGURAREA REZILIENȚEI COMUNITĂȚILOR,
- ANEXA 3, MĂSURI PENTRU DIMINUAREA IMPACTULUI DE RISC

ROG INSTANȚA, AVÂND ÎN VEDERE DECIZIA CURȚII CONSTITUȚIONALE NR.392/08.06.2021, CA LA STABILIREA TERMENULUI DE JUDECATĂ ACESTA SĂ FIE

CÂT MAI SCURT, CU SCOPUL APLICĂRII EFICIENTE A HOTĂRÂRII JUDECĂTOREȘTI (PCT. 17 DIN DEC. CCR.)

I. SITUAȚIA DE FAPT

Prin Art. 1 din HG 1183/09.11.2021, sunt enumerate toate hotărârile de Guvern ce au fost edictate pentru prelungirea stării de alert. Pe lângă faptul că acest articol nu îndeplinește exigențele de tehnică legislativă, așa cum acestea sunt reglementate de Legea 24/2000 (în sensul că hotărârile menționate nu cuprind datele exacte de adoptare și aplicabilitate), se poate reține de onorata instanță că starea de alertă s-a transformat într-o stare permanentă, care s-a prelungit începând cu data de 18.05.2020, când s-a instituit starea de alertă prin HG 394/18 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial 410/18.05.2020, fiind continuată prin HG 1183/09.11.2021.

În consecință, de peste 8 luni s-a prelungit starea de alertă fără o justificare legală. Măsurile luate prin multitudinea de hotărâri de Guvern de prelungire a stării de alertă, prin care, contrar normelor naționale și internaționale, au fost restricționate drepturi și libertăți fundamentale ale persoanei, atestă de fapt incapacitatea guvernanților de a gestiona problemele de sănătate publică generate de virusul Covid -19.

Un principiu fundamental al dreptului impus de dreptul roman prevede că: „*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*”. Or, am asistat la neputința guvernanților, la lipsa lor de acțiune în ceea ce privește gestionarea așa-numitei PANDEMII COVID-19.

Persoane de renume atât pe plan mondial, cât și național (și menționăm pe: dr. Robert Malone, inventatorul tehnologiei ARNm, doctorul Streinu-Cercel, medicul Monica Pop, chiar și Fauci și directorul OMS, Tedros Adhanom Ghebreyesus) au declarat că vaccinurile ce au fost lansate pe piață nu creează imunitate; dimpotrivă: s-a declarat că atât persoanele vaccinate, cât și cele nevaccinate pot lua virusul și îl pot transmite, ceea ce atestă că măsurile prelungite luate de Guvern cu privire la prelungirea stării de alertă și împărțirea în două fracțiuni a populației României – în VACCINAȚI și NEVACCINAȚI – nu au eficiență și nu sunt de natură a stopa răspândirea virusului; dimpotrivă: creează discriminări și limitări ale unor drepturi fundamentale, fără efecte în ceea ce privește răspândirea virusului.

Fiecare dintre cetățenii acestei țări a asistat la măsurile ineficiente luate de Guvernul României pentru prevenirea și stoparea pandemiei COVID 19, situație ce are drept consecință, în virtutea principiului latin precitat, pierderea pârâtului de a lua măsuri de restricție, întrucât inacțiunea pârâtului și măsurile neadecvate au condus la amplificarea situației pandemice.

Pârâtul – în loc să pregătească spitalele, cu personal, medicamente, tratamente adecvate – a generat o criză sanitară fără precedent, ce a condus nu numai la nenumăratele decese înregistrate în spitale. Pentru că dacă suntem obiectivi și în mod real ne raportăm la situația din spitale, multe persoane au decedat din cauza lipsei măsurilor menționate, fără să uităm victimele incendiilor unde oamenii au murit arși de vii în spitale – situație ce atestă culpa exclusivă a persoanelor care au gestionat pandemia, respectiv Guvernul.

La data de 11.11.2021, la Secția de boli infecțioase a Spitalului Județean Ploiești, doi pacienți au murit carbonizați, cu trei zile înainte de împlinirea unui an de la incendiul care a distrus complet Secția de Terapie Intensivă a Spitalului Județean Piatra Neamț (14.11.2020) și au murit carbonizați 10 pacienți care nu au mai avut nicio șansă de supraviețuire. În acea perioadă, Guvernul era condus, în calitate de prim-ministru, de LUDOVIC ORBAN, iar Ministrul Sănătății era condus de dl dr. NELU TĂTARU.

La 29 ianuarie 2021, la Spitalul MATEI BALȘ (spitalul numărul 1 în boli infecțioase), Pavilionul 5, patru persoane au murit pe loc, dintre care 3 au fost carbonizate. Ministrul Sănătății desemnat era VLAD VOICULESCU, iar prim ministru FLORIN CÎȚU, care a semnat și HG 1183/08.11.2021.

La 1 noiembrie 2021, 7 pacienți mor într-un incendiu izbucnit la Secția de Terapie Intensivă a Spitalului de boli infecțioase Constanța, alți pacienți au fost transferați, unii dintre aceștia murind. Ministru interimar al Sănătății era CSEKE ATTILA, iar prim-ministru FLORIN CÎȚU.

Față de aceste situații (cu mențiunea că pentru aceste persoane decedate în condiții tragice nimeni nu a răspuns până în prezent, cazurile putând fi încadrate la infracțiunea de ucidere din culpă – art. 192 alin 2 și 3 CP), desigur că orice încredere în măsurile adoptate de pârât nu mai pot avea suport legal, moral, etic, întrucât pârâtul a dovedit că nu deține expertiza necesară pentru a lua măsuri adecvate, impunând vaccinarea prin încălcarea unor drepturi fundamentale, cu toate că aceeași decidenți spun că vaccinarea nu este obligatorie, dar prin restricțiile impuse de fapt asistăm la un real șantaj – calificat de Codul penal prin art. 207 – pentru a determina cetățenii să se vaccineze.

În acest context, este evident că nicio măsură luată de guvern nu este credibilă, legală, având în vedere rezultatul nefast al acțiunilor și măsurilor luate de Guvern în perioada pandemică.

Faptul că pârâtul nu poate emite hotărâri de restrângere a unor drepturi, dovedind propria culpă în gestionarea pandemiei, atestă că principiul enunțat cuprinde o normă clară care nu impune interpretări, cu atât mai mult cu cât s-a dovedit reaua-credință, incompetența, pasivitatea etc., iar prezenta hotărâre s-a emis de către un guvern **demis, ce are competențe limitate, conform art. 107 alin. 4 din Constituție.**

Anticipăm că pârâtul se va apăra pe considerentul că cetățenii nu au fost disciplinați, dar s-a dovedit că aceștia s-au conformat regulilor impuse, prin purtarea măștii, distanțarea fizică. S-au vaccinat inclusiv cei care au dorit sau celor cărora li s-a impus, inclusiv sub amenințarea pierderii locului de muncă.

Cetățenii au observat că, spre deosebire de ei, cărora li s-au restricționat drepturi fundamentale, politicienii de la putere – PNL și USR – au organizat inclusiv Congrese cu mii de participanți pentru alegeri, fără a respecta restricțiile impuse cetățenilor acestei nații și în acest fel în niciun caz nu se mai poate vorbi despre credibilitatea și legalitatea unor măsuri precum cele adoptate prin HG 1183/09.11.2021.

De fapt, măsurile repetate luate de Guvernul României, de prelungire sine die a stării de alertă, au permis o extindere neobișnuită, fără limită, a puterii guvernamentale, mulți sociologi apreciind că STATUL va renunța cu greu la această putere, după atenuarea pandemiei.

Menționăm că filosoful Slavoj Žižek, în lucrarea sa *„Coronavirus is Kill Bill- esque blow to capitalism and could lead to reinvention of communism”*, afirmă că pandemia de coronavirus ne va obliga să reinventăm comunismul și virusul ar fi dat o lovitură severă capitalismului. Iar Jorge Gonzalez Aocha, în *„Philosophy, Social Death and the Necessary Ethical Turn after COVID-19”*, discută despre moartea socială, ce constă în perceperea unei crize a modului în care trăim, dar și a modului în care murim, vorbind despre o bioputere contra cetățenilor.

Având în vedere că persoana care se vaccinează semnează o declarație prin care trebuie să-și dea acordul că nu va acționa în niciun fel în cazul unor reacții adverse, transpare astfel că vaccinarea în masă, de fapt, apare ca o afacere, atât timp cât producătorii nu garantează pentru eficiență și efectele adverse.

II. ASPECTE PROCEDURALE

Cunoscând maniera în care Guvernul României înțelege a-și formula apărările, arătăm onoratei instanțe că în speță **nu se impune obligativitatea PLÂNGERII PREALABILE**, așa cum aceasta este reglementată de art. 7 din Legea 554/2004, Legea contenciosului administrativ, întrucât sunt incidente prevederile art. 7 alin. (5) din lege, conform căruia: ***„În cazul actelor administrative care nu pot fi revocate întrucât au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice, nu mai este necesară plângerea prealabilă”***.

În speță, HG 1183/09.11.2021 a intrat în vigoare în 09.11.2021, a produs efecte juridice, având în vedere că cetățenii României sunt monitorizați, controlați de reprezentanții Ministerului de Interne, cu privire la respectarea restricțiilor.

Conform HG 1183/09.11.2021, unui nevaccinat, pentru că nu deține un certificat verde (fără să existe o reglementare stabilită prin lege cu privire la acest certificat verde), îi este restricționat accesul în orice instituție publică, nu poate cumpăra o carte, un caiet propriilor copii, pentru că nevaccinații au acces numai în farmacii și magazine alimentare, nu pot circula după ora 21 etc. Restricțiile sunt șocante, cu impact psihologic puternic asupra cetățenilor, care au sentimentul că sunt de fapt imobilizați într-o uriașă cușcă fără gratii, cu implementarea de interdicții care, în mod nelegal și ocult, conduc la obligativitatea vaccinării.

Sub aspectul interesului, acesta este licit, prezent și actual, având în vedere că subsemnatul fac parte din categoria persoanelor nevaccinate și în consecință nu dețin certificatul verde. În acest context, nu se poate pune în discuție problema lipsei de interes – excepție des uzitată de către pârât.

III. ASPECTE DE NELEGALITATE

Analizând HG 1183/2021, se poate reține de onorata instanță că hotărârea are același conținut ca și celelalte hotărâri nominalizate generic la art. 1 din actul administrativ normativ contestat, unele deja anulate prin hotărâri judecătorești. Și exemplific: HG 580/2021 (prin s. civ. 166/07.06.2021, pronunțată de Curtea de Apel Cluj în dosarul nr. 350/33/2021), HG 636/2021, HG 678/2021, HG730/2021 (prin s. civ. nr. 1465/21.10.2021, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în Dosarul nr. 4764/2/2021).

Hotărârea de Guvern 1183/2021 a stabilit măsuri de prevenire și control a infecțiilor prevăzute în:

- Anexa 1 – Măsuri pentru creșterea capacității de răspuns;
- Anexa 2 – Măsuri pentru asigurarea rezilienței comunităților;
- Anexa 3 – Măsuri pentru diminuarea impactului tipului de risc.

Prin această hotărâre, s-au impus, de către un guvern demis prin moțiuni de cenzură, limitări ale drepturilor fundamentale garantate atât de CONSTITUȚIA ROMÂNIEI, cât și de normele internaționale, având în vedere că s-a creat o reală limitare a drepturilor celor nevaccinați față de persoanele vaccinate. Așa cum deja am precizat, mari specialiști au certificat faptul că atât vaccinații, cât și nevaccinații se pot infecta cu virusul COVID 19 și pot transmite virusul.

Guvernul a instituit măsuri restrictive dure împotriva nevaccinaților, cu toate că niciun specialist nu a putut confirma că vaccinatul este sănătos, iar nevaccinatul este bonav.

NOTA DE FUNDAMENTARE, așa cum este publicată pe site-ul Guvernului, nu apare a fi semnată de persoanele nominalizate în hotărâre, dar se precizează că: **„Măsurile care și-au dovedit eficiența și eficacitatea la nivel mondial sunt cele non-medicale: portul măștii, măsuri igienico-sanitare, igiena riguroasă a mânilor, igiena tusei și strănutului, menținerea distanței fizice între indivizi și izolarea persoanelor infectate”**.

În subsidiar, se precizează în hotărâre că, în combaterea virusului, un rol îl are și vaccinarea, se poate observa că testarea este voit omisă din enumerarea cazurilor care pot conduce la stoparea sau diminuarea efectelor pandemiei, când la nivel mondial s-a apreciat că testarea este una din măsurile cele mai eficiente pentru prevenirea și combaterea pandemiei.

Hotărârea de Guvern a primit aviz favorabil de la CONSILIUL LEGISLATIV, dar cu mai multe obiecțiuni, care nu au fost luate în considerație de emitent, cu toate că se refereau la aspecte vădite de nelegalitate, inclusiv sub aspectul respectării normelor de tehnică legislativă stabilite prin Leg. 24/2000 și sub aspectul previzibilității și predictibilității, cu referire la art. 2 pct. 2 din anexa 1, art. 9 pct. 5 din Anexa 3. Art. 12 alin(4).

S-a constatat că restrângerile accesului persoanelor în incinta anumitor instituții publice centrale și locale, regiilor autonome și operatori economici cu capital public reprezintă, în varianta stabilită la art. 4 alin. (2) din Anexa 2, precum și la art. 12 alin. (4) din Anexa nr. 3, o încălcare a drepturilor și libertăților fundamentale garantate de Constituție, drepturi ce nu pot fi restrânse decât prin lege, conform art. 53 din Legea fundamentală:

„ARTICOLUL 53 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav”.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică.

Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății”.

Conform normelor constituționale precitate, restrângerea drepturilor trebuie aplicată nediscriminatoriu. Or, prin aplicarea unor restricții aberante nevaccinaților, s-a creat o adevărată prăpastie discriminatorie între vaccinați și nevaccinați.

S-a omis complet de Guvern faptul că, pe lângă cei nevaccinați, care au tot dreptul să nu se vaccineze, vaccinarea nefiind obligatorie, există și o mare categorie de persoane care din punct de vedere medical nu au voie să se vaccineze. Pentru viața și sănătatea acestora retoric ne întrebăm cum acționează Guvernul, care, fără nicio distincție, face o campanie absolut neștiințifică, în sensul ca toate persoanele trebuie să se vaccineze.

Relevant este și faptul că prin HG 1183/09.11.2021 s-a dispus că toate hotărârile menționate la art. 1 din HG își „**mențin aplicabilitatea în măsura în care dispozițiile acestora nu contravin măsurilor stabilite în anexele nr.1-3**”. Această mențiune este nelegală, atâta timp cât hotărârile menționate au avut un termen de numai 30 de zile de aplicabilitate, prin împlinirea termenului hotărârile respective și-au încetat efectele, iar alte hotărâri au fost deja anulate de instanțele judecătorești.

În anexele la hotărâre, se face trimitere la emiterea unor Ordine de către anumiți miniștri (exemple: Art. 6 pct. 5 din ANEXA 3, Art. 8 pct. 2 și 3 din ANEXA 3, Art. 11 pct. 1 din ANEXA 3), fără a fi inserate reglementări clare, concrete (în ce condiții pot fi emise aceste ordine, la ce perioadă vor fi adoptate după publicarea HG?), ceea ce presupune inaplicabilitatea hotărârii de Guvern în cazul inexistenței acestor ordine. Prin urmare, aceste reglementări sunt total lipsite de previzibilitate și predictibilitate.

Conform Dec. CCR NR. 157/2020: „**afectarea / restrângerea drepturilor sau libertăților fundamentale nu se poate realiza decât prin lege, ca act formal al Parlamentului**”. În consecință, un act administrativ cu caracter normativ nu poate restricționa drepturi fundamentale, neavând această competență. Măsura adoptată încalcă inclusiv dispozițiile art. 1 din Constituție, privind principiul separației puterilor în stat, Guvernul neputând legifera, competența aparținând numai Parlamentului României.

De asemenea, s-au ignorat total dispozițiile Regulamentului UE 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016, privind protecția datelor persoanelor fizice, prelucrarea datelor cu caracter personal, având în vedere că, prin actul administrativ cu caracter normativ contestat, solicitarea de către orice paznic, chelner, personal angajat care asigură

accesul în incinta unor spații publice sau private (în care intră și spațiile comerciale cu produse nealimentare, spațiile din cluburi, restaurante etc.) pot accesa codul QR – acțiune interzisă prin Regulament.

Hotărârea a cărei anulare o solicităm contravine prevederilor din DECLARAȚIA UNIVERSALĂ A DREPTURILOR OMULUI și din CONVENȚIA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI, atâta timp cât restricționează dreptul la viața privată, dreptul la libera circulație, dreptul de acces la evenimente culturale și sportive, dreptul la întrunire, dreptul la muncă, drepturi fundamentale intangibile.

Guvernul nu a luat în considerație actele normative internaționale ratificate de România. Și facem trimitere la DECLARAȚIA UNIVERSALĂ A DREPTURILOR OMULUI (semnată de România la 14 decembrie 1955), CONVENȚIA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI (adoptată în baza Protocolului de la Vilnius din data de 03.05.2002).

Conform DECLARAȚIEI UNIVERSALE A DREPTURILOR OMULUI:

„Art. 1 Toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și în drepturi; Art. 2 vizează nediscriminarea persoanelor; Art. 3: Orice ființă umană are dreptul la viața, la libertate și la securitatea persoanei sale, Art. 4: Nimeni nu poate fi ținut în sclavie sau servitute; art. 5 Nimeni nu poate fi supus torturi, nici la pedepse sau tratamente inumane sau degradante; art. 7: Toți oamenii sunt egali în fața legii fără nicio deosebire. Toți oamenii au dreptul la protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar viola prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o asemenea discriminare”.

Reglementări similare regăsim și în CONVENȚIA UNIVERSALĂ A DREPTURILOR OMULUI, care la art. 5, art. 9 art. 11, art. 5 precizează că nu se pot impune măsuri de natură a constitui o ingerință în ceea ce privește dreptul la libertate, excepția vizând numai diversele forme de detenție și numai în cazul săvârșirii unei fapte penale.

Prin art. 17 din CONVENȚIE, este interzis ABUZUL DE DREPT:

„ARTICOLUL 17 Interzicerea abuzului de drept Nicio dispoziție din prezenta Convenție nu poate fi interpretată ca autorizând unui stat, unui grup sau unui individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau libertăților recunoscute de prezenta Convenție, sau de a aduce limitări acestor drepturi și libertăți, decât cele prevăzute de această Convenție”.

Din conținutul celor două acte normative internaționale rezultă că restricționarea unor drepturi nu poate fi exercitată decât cu respectarea principiului nediscriminării. Or, prin HG 1183/09.11.2021 s-a creat o breșă discriminatorie între vaccinați și nevaccinați, cu implementarea așa-numitului CERTIFICAT VERDE, care la rândul său încalcă regulile privind protecția datelor personale – fapt ce atestă fără dubiu nelegalitatea hotărârii și necesitatea anulării acestei hotărâri total ilicite.

Nu trebuie a fi omis nici REGULAMENTUL UNIUNII EUROPENE 2021/953, direct aplicabil și în dreptul intern, regulament care nu obligă la vaccinare, nu instituie restricții pentru nevaccinați și are menirea de a facilita circulația între statele membre, inclusiv prin testare, exclusă de Guvern prin hotărârea atacată.

Potrivit principiului 10 din Regulament, certificatul de vaccinare se implementează în urma studiilor științifice care ar urma să demonstreze că persoanele vaccinate nu răspândesc boala.

Dar având în vedere că s-a dovedit atât epidemiologic, cât și științific că persoanele vaccinate pot lua virusul COVID și îl pot transmite (în consecință, nu au imunitate, mai ales că s-a demonstrat că în țările cu largă acoperire privind vaccinarea persoanele s-au reinfectat), este evident că nu se impune emiterea așa numitului CERTIFICAT VERDE.

În fața Parlamentului României, deputatul Andi Gabriel Grosaru – reprezentant al minorității italiene – a decalarat: „*Certificatul verde insituie practica eugenică și copiază certificatul arian al naziștilor*”.

Dacă ne întoarcem în istorie, față de interpelarea făcută de deputatul ANDI GABRIEL GROSARU, reprezentant al minorității italiene în Parlament, observăm că, într-adevăr, în aprilie 1933, Certificatul de origine ariană (ARIERNACHWEIS) era solicitat persoanelor angajate în instituțiile de stat, inclusiv de la oamenii de știință ai universităților germane, asociații profesionale, întreprinderi, dreptul de a ocupa un loc de muncă, certificat care a determinat încălcarea discriminatorie a drepturilor non-arienilor, din care făceau parte și evreii, prin privarea drepturilor civile, expulzarea și exterminarea / holocaustul (1941-1945).

În raport de prevederile art. 20 și art. 148 din Constituție:

„Art. 20 – Tratatetele internaționale privind drepturile omului

- 1. Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.**
(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile”.

„Art. 148 – Integrarea în Uniunea Europeană

- 1. Aderarea României la tratatele constitutive ale Uniunii Europene, în scopul transferării unor atribuții către instituțiile comunitare, precum și al exercitării în comun cu celelalte state membre a competențelor prevăzute în aceste tratate, se face prin lege adoptată în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, cu o majoritate de două treimi din numărul deputaților și senatorilor.**
(2) Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față

de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

(3) Prevederile alineatelor (1) și (2) se aplică, în mod corespunzător, și pentru aderarea la actele de revizuire a tratatelor constitutive ale Uniunii Europene.

(4) Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2).

(5) Guvernul transmite celor două Camere ale Parlamentului proiectele actelor cu caracter obligatoriu înainte ca acestea să fie supuse aprobării instituțiilor Uniunii Europene”.

Prin prisma preeminenței dreptului comunitar raportat la normele constituționale precitate, fără echivoc am demonstrat nelegalitatea HG 1183/09.11.2021, cu consecința anulării acesteia.

III. JURISPRUDENȚĂ RELEVANTĂ

Sentința civilă NR. 1465/21 OCTOMBRIE 2021 pronunțată de CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A – IX-A CIVILĂ ÎN Dosarul nr. 4764/2/2021, prin care au fost anulate HG nr. 636/2021, HG 678/2021 și HG nr. 730/2021, prin care s-a prelungit starea de alertă.

S. CIV. NR. 166/2021 DIN 07.06.2021 a CURȚII DE APEL CLUJ, pronunțată în Dosarul nr. 350/33/2021, prin care a fost anulată în parte HG nr. 531/2021 astfel cum a fost modificată de HG nr. 580/2021.

HOTĂRÂREA DE GUVERN NR. 1183/09.11. 2021 se impune a fi anulată *având în vedere că, în esență, orice măsuri de restricționare a drepturilor și libertăților persoanelor fizice și juridice nu pot fi adoptate decât prin lege, cu respectarea absolută a principiului egalității în fața legii și a principiului nediscriminării,* norme imperative nesocotite flagrant de GUVERNUL ROMÂNIEI. ●

Pentru motivele invocate, rugăm instanța să admită acțiunea și să dispună anularea hotărârii.

În susținerea cererii, solicităm:

- în temeiul art. 292 C. pr. civ., proba cu înscrisuri;

- în temeiul art. 293 C. pr. civ., obligația pârâtului de a depune toate documentele ce au stat la baza adoptării HG NR. 1183 din 09.11. 2021;

În drept: Legea 554/2004, Legea 55/2020, Constituția României (art. 16, art. 20, art. 148), Carta Universală a Drepturilor Omului, Convenția Universală a Drepturilor Omului.

Anexăm prezentei cereri HG 1183/09.11.2021.

Depunem prezenta cerere în două exemplare.

CU DISTINSĂ CONSIDERAȚIE,

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO